

Molts han estat els mestres d'aixa guixolencs que des d'el segle XVIII, han construït naus, que han portat a totes les mars del món, l'empremta de la destresa d'aquells artesans que, malgrat l'estar mancats dels mitjans que disposent, avui, els seus successors, donaren als vaixells, sortits de llurs dressanes, una marca d'elegancia de línies, difícilment igualada pels constructors d'altres llocs de la costa catalana.

D'entre tants mestres d'aixa que, al llarg dels anys, han fet la seva aparició a la nostra platja, cal destacar, sense seguir un ordre cronològic, i més bé un ordre de competència en l'ofici, millor dit, en l'art de construcció naval, en primer terme, en Josep Bosch i Anglada, més conegut per PEP BASSÓ, qui, fins i tot tingué propostes del Ministeri espanyol de Marina per a la construcció d'una de las sis goletas a hélix, que es proposava posar en actiu el dit Ministeri. En Joan y Llorenç Boada, para y fill (a) MOLINÉ; En Pere Caimó, En Francesc Nusa; els germans Frigola; En Jaume Patxot i tants d'altres, que farían aquesta llista, interminable, pero que seran anomenats en la relació de embarcacions de tota mena, que sortiren de les dressanes guixolencs, des de l'any 1.791 al 1869. Durant els anys 1.825 al 1.844, existeix un lapse de temps, durant el qual no es registrà cap embarcació, si bé s'en construïren i foren enrolades a partir d'aquest darrer any, com es veura en la relació que donem a continuació. L'interrupció senyalada, compren els anys de l'invasió napoleónica, seguida del natural desgavell registrat en tots els ordres de la vida nacional:

1791—Pere Caimó construí el llagut de pesca de cinquanta quintars, «Sant Antoni de Pàdua» per a En Francisco Bas.

25 de Gener de 1804—Francisco Nussa, construí per a Nicolau Ca-

reras un llagut de seixanta quintars, «San Antonio».

1808—Baldiri Caymó construí un llagut de pesca, de port tres pipes, per a Nicolau Carreras.

20 Agost 1810—Va construir-se el vaixell *Canario*, que successivament va tenir els noms de *Bombarda* i *Virgen del Rosario*. Era de 500 quintars. El comprà Domènec Bohigas a Pere Lloveras. (Aquest vaixell no pogué ésser registrat fins el 13 de Gener de 1825.

1810—Felip Faus i Joan Frigola, construïren per a ells mateixos un llagut.

15 Gener 1815—Baldiri Caymó, construí un llagut de cinquanta quintars, per a Bonaventura Bas, dit de nom «San Antonio de Pàdua» i un altre llagut, de quinze.

25 Desembre 1817—Agustí Bosch, construí, a compte de Feliu Maurí, un llagut de pesca.

27 Març 1818—Francisco Nussa construí el «San Antonio» llagut de dotze tones.

30 Octubre 1819—Jaume Patxot lliurà un llagut pesquer a Agustí Gorgoll.

23 Gener 1820—Joan Mont Carreras, construí un mistic de cinquanta tones per a D. Antonio Vidal.

28 Febrer 1820—Ramón Vivas construí per a Josep Torralbas, de Cambrils, un llagut d'una tona i mitja.

29 Febrer 1820.—Feliu Moner, lliurà un llagut d'una tona a N'Agustí Pasqual de Tarragona.

14 Setembre 1820—Baldiri Caymó, lliurà a Cristofor Gonzalez, de Tarragona, un llagut descobert de pescar.

4 Desembre 1820—Agustí Bosch construí un llagut de sardinals a Francisco Amatller, de Tarragona.

22 Febrer 1821—Joan Mont Calçada, lliurà a Josep Barnich, una goleta de vuitanta tones de nom «Victoria la primera».

23 Febrer 1821—Jaume Patxot, a compta d'Ignasi Pujol, de Roses, construí un llagut de pesca.

10 Març 1821—Baldiri Caymó lliurà a Pere Mauri, de Tarragona, un llagut de pescar d'una tona.

19 de Març 1821—Feliu Patxot, lliurà a Martí Bofill de Palafrugell, un llagut de trenta quintars.

15 de Maig 1821—Jaume Patxot lliurà a Antoni Vilabrú un llagut de tona i mitja.

28 Maig 1821—Jaume Patxot lliurà a Jacint Cosí, de Roses, un llagut igual.

28 Maig 1821—Baldiri Caymó, construí un llagut d'una tona i mitja per a Salvador Baltxé, de Roses.

28 Octubre 1821—Jaume Patxot, lliurà a Josep Mas, de la Escala un llagut de tres tones.

21 Desembre 1821—Baldiri Caymó, lliurà a N'Antoni Pasqual, de La Escala, el llagut de quatre pipes i mitja «San Pedro».

18 Febrer 1822—Ramón Lluhi lliurà un mistic de quaranta tones, a Pere M. Baster, de nom «Nuestra Sra. de la Concepción».

27 Setembre 1822—Francisco Nussa, construí per a Victor Jonet, un falutxo de trenta tones dit «Concepción».

22 Novembre 1822—Baldiri Caymó lliurà a Francisco Pasqual, de La Escala un llagut de quatre pipes i mitja, dit «San Antonio».

1822—Ramón Lluhi construí a compte d'Andreu Anglada, un llagut cobert de sis tones, dit «Virgen de la Misericordia».

3 Març 1824—Joan Anglada lliurà un llagut de sardinals a Jaume Guasch, de Creixells (Tarragona).

15 Setembre 1824—Feliu Patxot construí a compte d'Antoni Ferro, de Tossa, el llagut de trenta dues tones «San Vicent».

23 Novembre 1824—Bartomeu Macaya construí a Tossa i va registrà aquí, el falutxo «San Antonio», de dotze tones, per Antoni Bascòs.

23 Novembre 1824—Francisco Mussa construí per a Llorenç Calçada el llagut de trenta tones «Sant Llorenç».

14 Juny 1825—Jaume Patxot (successor de Baldiri Caymó), lliurà un llagut de pesca a Sebastia Salamò, de Roses, i un altre, idèntic, a Pau Ribas també de Roses.

6 Juliol 1825—Agustí Bosch lliurà a Francisco Domènech, de Cambrils un llagut de sardinals.

8 Setembre 1825—Agustí Bosch lliurà un llagut de tona i mitja a Salvador Rubies, del Port de la Selva.

Any 1844, llaguts *Primero* i *San Antonio*, de 19 tones cada u.

Any 1851, bricbarca *Gesoria*, de 250 tones.

Any 1853, falutxo *Rita*, de 72 tones i el bergantí *Bravo*, de 216.

Any 1854, goleta *Joven Magdalena*, de 100 tones; bergantí goleta *Lepanto*, de 199, llagut *Dos amigos*, de 19.

Any 1858, balandra *Anita*, de 12; fragata *Antonio*, de 850 goleta *Culebra*, de 107; llagut 2.º *Rápido*, de 35; llagut *Adolfo*, de 60 i el bergantí goleta *Cigüeña*, de 107.

Any 1859, bergantí goleta 2.ª *Maria*, de 131.

Any 1861, goleta *Churruca*, de 81. Any 1864, goleta 2.ª *Mercedes*, de 203.

Any 1866 bergantí goleta *Panchito*, de 267 i el llagut *Pepito*, de 19.

Any 1867, llagut *Bienvenida*, de 29.

Any 1869, corbeta *Galofre*, de 380 tones, acabada l'any 1871.

A la nostra platja hi havien per aquells temps, quatre dressanes: dues al racó de llevant i dues a la part de garbí. Les d'En PEP BASSO, es trobaven situades davant del «Casino El Guixolense», avui, Hotel Marina: Les d'En Llorenç Boada, davant gairebé de l'Ajuntament: les d'En Pere Caimó, al mig de la platja, decantant una mica cap a llevant, i més a llevant encara, les d'En Francesc Nussa, propietat que passa, més tard, a mans d'En Baldiri Caimó.

En aquestes dressanes es construïren tota mena d'embarcacions entre les que figuren les anomenades, llenys, tarides, galeres, fragates, corbetes, bergantins, pollacres, goletes i una munió d'embarcacions menors. (Llaguts, bots, llanxetes, etc...) La fragata ANTONIO de 850 tones, es el de més grans dimensions construït en les nostres dressanes: ho fou per En PEP BASSO.

Entre els vaixells, esvelts i de just renom, figuraven els bergantins goletes CANTINERA CATALANA, SEGUNDA CANTINERA i ISABELITA, propietat, aleshores dels germans Andreu, quins vaixells ostentaren, anys i més anys, en el mascaró de popa l'escut de la nostra ciutat, navegant per les mars de Cuba i Mèxic.

Hem intentat donar una idea de l'importancia de les construccions navals a la nostra ciutat, durant principalment, el segle XIX; la nostra recopilació, feta, no ara, sino molts anys enrera, no la creiem, però, completa ni molt menys; si altra cosa no, hem posat de relleu una de les indústries d'artesanía que més renom donà a la nostra ciutat, durant més d'una centúria.

A. M.